

David Sulík

Damanhur – Neuveriteľné miesto na našej planéte

Asi 50 km severne od talianskeho mesta Turíno (známeho to mesta mágov) sa v jednom ťažko dostupnom alpskom údolí nachádza ezoterická komunita Damanhur. Možno povedať, že toto miesto je prvým vodnárskym mestom budúcnosti, ktoré charakterizuje užší kontakt ľudí s duchovnými silami prírody a kozmu. Damanhur ma vlastné sklady, svätyne, školy a divadlá. Nachádza sa tu 60 sídiel ktoré majú 400 stálych obyvateľov a 400 osôb tu žije prechodne. Cely areál obklopuje 110 ha zeme z čoho je 10 ha zasvätených " Svätému lesu " , miestu kde sa stretávajú ľudia s elementárnymi bytosťami prírody. V Damanhure žijú ľudia rôzneho veku. Deti sa tu v škole okrem bežných predmetov učia dva cudzie jazyky, informatiku, botaniku, remeslá a históriu náboženstva. V 14-tich sa samy rozhodnú či chcú zostať v Damanhure. Je tu aj slobodná duchovná univerzita, ktorá organizuje kurzy z rôznych odvetví ezoteriky.

Tvorcovia Damanhuru boli presvedčení, že dobre môžu fungovať iba malé spoločenstvá, preto bol Damanhur rozdelený na tri časti, Etultu, Damile a Tentrys. V Etulte sa rozvíjajú duchovné vedy, v Damile je sídlo, kde sa rozvíjajú hospodársko-spoločenské vzťahy a v Tentryse sa hľadajú vzťahy k prírode. Politicko-ekonomický mechanizmus fungovania komunity vedú traja duchovný vodcovia, volený členmi komunity na dva roky. Damanhur ma štatút samostatného štátu (aj keď nikým neuznaného), oficiálne sa nazýva Federácia Damanhur, má vlastnú menu "credito" (1500 lír), vychádzajú tu vlastne noviny, majú vlastnú TV, a dokonca aj vlastnú políciu a hasičský zbor. Hospodárstvo je založené na slobodnom podnikaní a solidarite, prostredníctvom malých dielni. Damanhúr je známy v celom svete vďaka produkcii a vývozu biopotravín, výrobe nádhernej keramiky, šperkárstvu, sklárskym výrobkom a umeleckému nábytku. Damanhurci majú aj svoj vlastný jazyk, ktorý možno používať aj v písomnej forme a možno v ňom aj spievať čo prehlbuje jeho silu. Umenie má v Damanhure obrovský význam a používa sa ako intenzívna rituálna formula, pričom sa zdôrazňuje silné spojenie s prírodou. Do Damanhuru prichádzajú každý rok tisíce ľudí najmä zo zahraničia, aby svoj čas zasvätili štúdiu, bádaniu alebo len zo zvedavosti. Komunitu možno navštíviť v rámci päťdňových seminárov, ktoré sa usporiadajú každý mesiac. Chrám však možno navštíviť iba po predchádzajúcom ohlásení.

Myšlienково sa Damanhur približuje západným tradíciám v mágii, alchýmii, liečiteľstve, kabale atď. Zdrojom inšpirácie je antroposofia, teosofia a egyptské mystéria. Aj názov Damanhur je egyptského pôvodu a vraj v minulosti sa v starom Egypte tak volalo jedno mesto. Robia sa tu experimenty z oblasti alternatívnej fyziky, ktoré vedú nielen k cestovaniu v čase, ale aj k používaniu predmetov nazývaných self. Sú to spletené špirály z rôznych kovov, kosmograme, ktoré prenášajú určité druhy energií, použiteľné napr. pre liečenie. Osobitným typom sú tzv. sterosefky, siete

v tvare špirály spojené guľkami, ktoré sú naplnené alchymistickým spôsobom špeciálnymi tekutinami.

Najdôležitejším a najznámejším miestom Damanhuru je však podzemný chrám Už od roku 1980 buduje komunita v skalných jaskyniach podzemný Chrám ľudstva. Je strážený a bežne neprístupný. Sú tam tajné chodby, dvere, celé to má formu magického labyrintu. symbolizujúceho v súvzťažnosti duchovnú cestu človeka. Moderná technika sa tu spája so zvláštnym umením. Od 1997 je chrám čiastočne prístupný verejnosti. Zakladateľom a iniciátorom Damanhuru je Oberto Airaudi, ktorý vďaka svojej silnej vôli dokázal nadchnúť druhých a zrealizovať fungujúcu komunitu. Myšlienka postaviť chrám pod zemou ho napadla keď mal 18 rokov (dnes má 50 rokov). Damanhur začal budovať v roku 1975 na mieste sily, aké vzniká krížením dôležitých synchronických línií. Oberto disponuje obrovskými vedomosťami, je doslova chodiacou pamäťou . Pravda nielen on, ale väčšina Damanhurcov sa vyznačuje mimoriadnymi poznatkami. Svätyňa je dielom ľudskej tvorivosti ale aj histórie a ezoterického poznania.

Počas jednej evokácie sa Obertovi raz zjavil starý muž a odovzdal mu tajomstvo cestovania v čase. Sám vraj prišiel z iného času. Tak sa Oberto sám vybral na jednu cestu časom do doby Atlantídy. Cestovanie v čase je pre Damanhurcov iba jedným z prvkov široko orientovanej magickej, vešteckej či umeleckej práce. Damanhurci tvrdia že cestovanie v čase je pre nich bežnou záležitosťou, ale iba do minulosti.

Originálnosť Damanhuru spočíva v praktickom úspechu a duchovnej ceste, ktorú charakterizuje dynamizmus a transformácia. Duchovná cesta sa delí na tri telá (Korpusy), ktorým zodpovedajú tri hlavné architektonické štruktúry chrámu, tak ako bol naprojektovaný.

Aby bolo vôbec možné pochopiť čo sa deje v Damanhure, treba nahliadnuť do chrámu. Prvé telo duchovnej cesty, čiže Korpus, tvorí cesta zasvätenia, ktorej zmyslom je skúmať pôvod existencie, pričom každý má možnosť svoju vlastnú niť vedúcu ku kľbku, ktorú treba neustále trpezlivo rozvíjať a tak tkať tkanivo vlastného života. V rámci tejto cesty je možné si vybrať jednu alebo aj viacej spôsobov kontemplácie. Týchto ciest je osem: Veštbá, Kláštorný život, Rytierstvo, Práca, Slovo, Horúci olej (experimenty so životom po smrti), Ezoterické pary (využívanie sexuálnej mágie) a Spojené umenie. Druhým Korpusom je Hra života, koncepcia dynamického priblíženia sa k zasväteniu, ktoré sa stáva hrou v najvyššom zmysle tohto výrazu. Tretí Korpus sa identifikuje s organizáciou spoločenstva Damanhur.

V chráme sú jednotlivé sály zasvätené elementom vzduchu, vody, zeme a ohňa. Opisovať ich je prakticky nemožné, spomeniem aspoň labyrint v sále venovanej prvku zeme, ktorý vlastne tvorí jej podlahu. V sále venovanej živlu vzduchu je kupola zo skla a takým osvetlením, že to vytvára pocit denného svetla. Pod stropom je namontovaná klenba z vyše 100 m štvorcových skla, ktorého jednotlivé kúsky sú zaliate v olove. Obraz, ktorý sa na nej nachádza predstavuje cestu svetla. Kupolu pokrýva letiaci egyptský sokol zhotovený z 24000 kúskov. Celok, vrátene stien je pokrytý mozaikou, ktorá predstavuje kalendár s dennými rytmi, mesačne fázy, ročné obdobia a všetky dni roka, rovnodennosť atď. Všetko je vykladané mramorom, zrkadlami, mozaikami. V sále zasvätenej elementu neba a svetla je aj niekoľko miestností, kde sa ľudia môžu zdržať aj viac dní, ak chcú zostať v sfére svetla dlhšie.

Je tu aj sála guľ, ktorá je vlastne alchymistickým laboratóriom. Je celá vyložená plátkami 24 karátového zlata. Prostredníctvom guľ, ktoré umožňujú bezprostredný

prístup k synchronickým líniam, možno mať prístup k intelektu každej ľudskej rasy, ktorá obýva Zem. Damanhurci to využívajú na vysielanie pozitívnej energie na vytvorenie harmonického spolužitia národov a na dosiahnutie rovnováhy, ktorá by umožnila evolúciu celého ľudstva. V alchymistickom laboratóriu sú kryštály, planetárne mapy, selfické zariadenia. Vo veľkých sklenených guliach sú aj rôzne alchymistické farebnétinktúry, ktoré sa používajú ako monitory. Pomocou nich je vraj možné udržiavať kontakt s osobou cestujúcou v čase (opticky aj akusticky).

Všetci čo navštívili Damanhur (svet objavil toto miesto len v 1995 roku) sa zhodujú na tom, že pôsobí bizarne, záhadne, ale predovšetkým ako realizovaný sci-fi príbeh. Napríklad celý chrámový komplex postavený v hĺbke 30 metrov pôsobí neskutočne. Návštevníka tu vedú mnohými tajnými chodbami a dverami, cez bohato vyzdobené sály do centrálnej svätyne a laboratória kde stojí stroj času. Kto však chce jeho prostredníctvom absolvovať cestu v čase, musí sa podrobiť niekoľkoročnej príprave. Jej súčasťou je aj hypnotická seansa, kde sa podvedomie budúceho cestovateľa naprogramuje všetkým čo potrebuje v čase núdze vedieť, keďže počas cestovania v čase môže prísť k rôznym zložitým situáciám. Dokonca je možné s v čase aj stratiť.

Damanhur vzbudzuje v očiach katolíckej cirkvi Talianska značný odpor. Biskupská kúria v Ivrei nazvala Damanhur znepokojujúcou magickou a pohanskou sektou. Obec Vidracco na pozemku ktorej chrám leží, chcela chrám zasypať. Avšak vzhľadom na vysokú umeleckú hodnotu sa to nepodarilo uskutočniť. Snahu obyvateľov zachrániť Damanhur podporila aj tlač. Až v roku 1996 sa podarilo celú záležitosť právne usporiadať vďaka výnosu talianskeho parlamentu, avšak za podmienky že chrám musí byť prístupný verejnosti. Celý Damanhur pôsobí krásnym umeleckým a duchovným dojmom, a aktivity ktoré sa prezentujú na verejnosti sú asi len časťou celej reality. Damanhur sa stáva vzorom skĺbenia duchovných a praktických činností a tak je možným príkladom fungovania spoločnosti budúceho vodnárskeho veku.